

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:- ଏହି ଦୁନିଆରେ ନିଷ୍ଠାକାମ ସେବା କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ କରିଥା’ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଯାହା ବି କରମ କରୁଛ ତାର ଫଳ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳୁଛି” ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ କେଉଁ କଥା ଶତ ପ୍ରତିଶତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ? ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଖୁସି ହେଉଛ?

ଉତ୍ତର:- ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଏହି କଥା ନିଃସନ୍ଦେହ ଯେ ନୂଆ ରାଜଧାନୀର ସ୍ଵାଧୀନତା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଯେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଆମେ ନିଜ ପାଇଁ ନିଜର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଛୁ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

ଶୀତ:- ତୁମେ ପାକେ ହମନେ ନାହାଁ ପା ଲିକ୍ଷା ହେ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ବାବା ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା କହୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ତୁମକୁ ପାଇ ଆମେ ସ୍ଵାକ୍ଷର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ମନମନାଭବ । ତାହା ଏକା ପ୍ରକାରର କଥା ହୋଇଗଲା । ଲୋକମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ସତ୍ୟତ୍ଵକୁ ଯିବା ଦ୍ଵାରା କ’ଣ ମିଳୁଛି? ତେବେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ଆଉ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଶିବବାବା ତ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେଉଛ । ତୁମର ପିତା ଶିବବାବା ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ଏହିଭଳି ନିଷ୍ଠାକାମ ସେବାଧାରୀ ଆଉ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜର ସେବାର ଫଳ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିଥାଏ । ଭକ୍ତିପାର୍ଵର ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ଯିଏ ଯାହା ବି କରନ୍ତୁ... ସମାଜ ସେବୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେବାର ଫଳ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିଥାଏ । ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଦରମା ମିଳିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ନିଷ୍ଠାକାମ ସେବା କରୁଛି ଯାହାକି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ କରୁଛି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଜେ ହେଉ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୁଖି କରି, ସୁଖଧାମର ମାଲିକ କରାଇ ୨୧ ଜନମର ସୁଖ ଦେଇ ମୁଁ ନିଜର ନିର୍ବାଣଧାମ ଅଥବା ବାନପ୍ରସଥ ଅବସ୍ଥାରେ ବସିଯାଉଛି । ବାନପ୍ରସଥ ତ ମୂଳବତନକୁ ହିଁ କୁହାଯିବ । ମନୁଷ୍ୟ ବାନପ୍ରସଥ ନେଇଥା’ନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସବୁ କିଛି ଦେଇ ଦେଇ ସତ୍ୟତ୍ଵ କରିଥା’ନ୍ତି । ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ଯେ ଲାଏ ଆମକୁ ମୁକ୍ତିର ରାସ୍ତା ବତାଇବେ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଗଲଣି ଯେ ମୁକ୍ତି ନିର୍ବାଣଧାମର ରାସ୍ତା କେହି ମନୁଷ୍ୟ, କାହାକୁ କେବେ ବତାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କାହାକୁ ହେଲେ ସଦଗତି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ନିଜକୁ ସଦଗତି ଦେଇପାରନ୍ତେ ତେବେ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିଥାନ୍ତେ । ବାବା ତ ପରମଧାମରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସିଏ ସେଠାକାର ନିବାସୀ ଅଟନ୍ତି, ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାକାର ନିବାସୀ ଅଟ । ତୁମକୁ ଏହି କରମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥରେ ମାତ୍ର ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ, ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵାକ୍ଷର ସ୍ଵାଧୀନତା ହେଉଛି ତେବେ ନର୍କର ବିନାଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ।

ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଗଲଣି ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଵାଧୀନତା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ପିଲାମାନଙ୍କର ରୂପରେ ଅଛି ଯେ ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେଉଛୁ । ତାଙ୍କୁ ପତିତ ପାବନ କୁହାଯାଉଛି । ସିଏ ନଲେଜଫୁଲ, ଉତ୍ତମର ସାଗର ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାଦ ଶିଖାଇଥା’ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନିରାକାର କିପରି ଉତ୍ତମ ବୁଝାଇବେ ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଵାଧୀନତା କରୁଛି । ଏବେ ସେହି ଧର୍ମ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଵାଧୀନତା କରି ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ

ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛି । ଭାରତ ପ୍ରାଚୀନ ଖଣ୍ଡ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ଭାରତର ଜନସଂଖ୍ୟା ବାସ୍ତବରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏହିଭଳି କଥା ଆଉ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଫଳରେ ବର୍ଷ ହେଲାଣି ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ବାକି ଅନ୍ୟମାନେ ତ ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଇସ୍ଲାମୀମାନଙ୍କର ଜନସଂଖ୍ୟା କମ୍ ହେବା ଉଚିତ୍, ପୁଣି ଆଉ କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମାବାଲମ୍ବୀ ଆସୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଜନସଂଖ୍ୟାର କିଛି ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଇସ୍ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧ ଆଦି ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଆନ୍ତ ପୁଣି ଧୀରେ ଧୀରେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହାର ମଧ୍ୟ ହିସାବ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ଅନନ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ସନ୍ତାନ, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଦିକାଳି ଖବରକାଗଜରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଚୀନ୍ ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାର ଦୃଷ୍ଟି ନାହିଁ । ଏହିସବୁ ରହସ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ପାଠଶାଳା ପଢ଼ିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମବାଲାଙ୍କୁ ଫଳରେ ବର୍ଷ ହେଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ ହେବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମବାଲା ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମରେ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ବହୁତ ମୁସଲମାନ ହୋଇଗଲେ, ପୁଣି ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଚାଲିଗଲେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବୌଦ୍ଧ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ତ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି । ଦେବତା ଧର୍ମର ତ ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣଣ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଆମେ ଯଦି ବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ କହିବା ତେବେ ବି ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଲେଖି ଦେବେ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ଆମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଉଛି । ଏହାର ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଧର୍ମର ଗାୟନ ତ ଅଛି ନା । ଏଠିକାର ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ହିନ୍ଦୁ ଆର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମ, ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଣା ଅଟେ । ଭାରତବାସୀ ପ୍ରଥମେ ଆର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ, ବହୁତ ଧନବାନ ଥିଲେ । ଏବେ ଅନାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୃଷ୍ଟି ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ଯାହା ଆସିଲା ସେହିପରି ଧର୍ମର ନାମ ରଖିଦେଉଛନ୍ତି । କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଶେଷ ସମୟରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଶାଖା-ପ୍ରଶାଖା ମାନ ବାହାରିଥାଏ । ନୂଆ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅଳ୍ପ ସମ୍ପାଦ ରହିଥାଏ ।

ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ତେବେ ଏହିଭଳି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଥିବା ବାବାଜୀଙ୍କୁ କେତେ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଯେତେ ଅଧିକ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବ ପ୍ରଥମେ ତ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଧନ ରୂପରେ ମିଳିଥାଏ ତା ସହିତ ପୁଣି ପତିତ ହେବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ସିଏ ହେଲେ ଲୌକିକ ପିତା, ଶିବବାବା ହେଲେ ପାରଲୌକିକ ପିତା ଏବଂ ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ମଝିରେ ହେଲେ ଅଲୌକିକ ପିତା । ଏହାଙ୍କୁ ମଝିରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷରୁ ଯୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ତ କୌଣସି କଷ୍ଟ ହୋଇନାଥାଏ, ଏହାଙ୍କୁ କେତେ ଗାଳି ଖାଇବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ବାସ୍ତବରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଗାଳି ମିଳିନାଥାଏ । ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ମଝିରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କୁହାଯାଏ - ରାସ୍ତାରେ ଚାଲୁ ଚାଲୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଫସିଗଲା । ଗାଳି ଖାଇବା ପାଇଁ ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ବନ୍ଧା ହୋଇଛନ୍ତି । ଅଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ହିଁ ସହନ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଏହି କଥା କାହାକୁ ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ ଯେ ଶିବବାବା ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ହିଁ ମାତ ଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ, ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାସ୍ତମାନ । ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦରକାର । ବିନାଶ ବ୍ୟତୀତ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଲଢେଇ ଆଦି ଲାଗିଥାଏ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଯଦୃଷ୍ଟି ଆଦି ରଚନା କରିଆନ୍ତି ଲଢେଇ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୂଷଣ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ନଚେତ୍ ସ୍ୱର୍ଗର ଫାଟକ କିପରି ଖୋଲିବ । ସମସ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ତ ଆସିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଯିବେ ବାକି ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏହି କଥା କାହାକୁ ବି ଜଣା ନ ଥିବା କାରଣରୁ କେତେ ଡରୁଛନ୍ତି । ଶାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ କେତେ ଧକ୍କା ଖାଉଛନ୍ତି । ଶାନ୍ତି ସମ୍ପାଦନା ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । କେବଳ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଯେ ସୁଖଧାମ ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧାମର କିପରି ସ୍ୱାଧୀନ ହେଉଛି । ବିନାଶ ନ ହେଲେ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇଛ । ତୁମକୁ ଦୃଷ୍ଟାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ସେମାନେ ତ କହୁଛନ୍ତି ଶାନ୍ତି କିପରି ସ୍ୱାଧୀନ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ କେହି ଲଢେଇ ନ କରନ୍ତୁ ।

ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଚାନ୍ଦନେସ୍ (ଏକତା) ହେଉ । ଯଦି ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କର ମତ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଯେ ଆମେ ସବୁ ଜଣେ ପିତାଜୀଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟୁ, ତେବେ ଏକତା ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଜଣେ ପିତାଜୀଙ୍କର ସମ୍ମାନ ତେବେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଲଢେଇ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହିଭଳି ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ଥିଲା । ସେଠାରେ କେହି ବି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟସ୍ତରେ ଲଢେଇ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତାହା ତ ହେଲା ସତ୍ୟଯୁଗର କଥା, ଏଠାରେ ତ କଳିଯୁଗ ଅଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନିର୍ଗତିତ ଭାବରେ ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ କେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ଜଣାପଡି ନ ଥାଏ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ବୁଝିଛୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ସେଠାରେ ସୁଖଶାନ୍ତି ସବୁ କିଛି ଥିଲା । ଏହି ସବୁ କଥା ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମ ଅନୁସାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ତୁମେ ଜାଣୁଛୁ ନିର୍ଗତିତ ଭାବରେ ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାଜତ୍ଵ କରୁଥିଲେ, ବହୁତ ସୁଖ ଥିଲା । ଅଦ୍ଵୈତ ଧର୍ମ ଥିଲା । ଏହି ଜଞ୍ଞାନ ଆଉ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ଜଞ୍ଞାନବାନ ହେଉଛୁ । ବାବା ତୁମକୁ ନିଜ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଜୀଙ୍କର ଯେଉଁ ସବୁ ମହିମା ରହିଛି, ସେହିଭଳି ତୁମକୁ ହେବାର ଅଛି । କେବଳ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିର ଚାରି ବାବାଜୀଙ୍କ ପାଖରେ ରହୁଛି । ବାବା ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମୋତେ କାମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଯିଏ ଯାହାକୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତାଜୀଙ୍କ ମନୋକାମନା ପୂରଣ କରୁଛି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟିର ଅଭିନୟ ରହୁଛି । କହୁଛନ୍ତି ନା ଅରଜୁନ ବିନାଶର ସାକ୍ଷାତକାର କରିଥିଲେ । ବିନାଶ ମଧ୍ୟସ୍ତ ନିର୍ଗତିତ ହେବ । ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ ମଧ୍ୟସ୍ତ ନିର୍ଗତିତ ସ୍ଵାଧୀନ ହେବ । ବାବା କଲପ ପୂରବରୁ ଯେପରି ବୁଝାଇଥିଲେ ସେହିପରି ଏବେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଦେବତା ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଆସୁରୀ ସୃଷ୍ଟିର ବିନାଶ ନିର୍ଗତିତ ହେବ । ଚାରିଆଡେ ହାହାକାର ବ୍ୟାପିଯିବ । ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା ଜାଣିପାରୁଛୁ ଯେ ପରାକୃତିକ ଦୁର୍ବିପାକ ଆସିବାର ଅଛି । ମୁଖଲଧାର ବରଷା ମଧ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଅଛି । ସମସ୍ତତ୍ଵଙ୍କର ବିନାଶ ହେବା ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଵାଧୀନ ହେବ । ପାଞ୍ଚଟି ତତ୍ଵକୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ସାର ମିଳିଯିବ । ଏହି ଧରଣୀ ମାଆକୁ ଦେଖ କେତେ ଜୀବସାର ମିଳିଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ରୁଦ୍ର ଜଞ୍ଞାନ ଯଦଞ୍ଞରେ ଏ ସବୁ ସ୍ଵାଧୀନ ହୋଇଯିବ । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଦେଖ ରୁଦ୍ର ଯଦଞ୍ଞ କିପରି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଜୀଙ୍କର ଲିଙ୍ଗ ଏବଂ ଛୋଟ ଛୋଟ ଶାଳଗ୍ରାମ ବହୁତ ତିଆରି କରି ପୂଜା କରି ପୁଣି ଭାଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତି । ପୁଣି ପ୍ରତିଦିନ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ପୂଜା କରି ପୁଣି ଭାଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତି । ଶିବବାବାଜୀଙ୍କ ସାଥରେ ଯେଉଁମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ସେବା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଦୂରାବସ୍ଥା କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦେଖ ରାବଣର ପିତୁଳା ତିଆରି କରି ଜଳାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଶତରୁର ପିତୁଳା ତିଆରି କରି ଅରେ-ଦୁଇଥର ହିଁ ଜଳାଇଥାନ୍ତି, ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ବର୍ଷ-ବର୍ଷ ଧରି ଜଳାଇବାର ନିୟମ କରିଥାନ୍ତି । ଏକା ଧରକେ ରାଗ ସୁଝେଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ରାବଣକୁ ତ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପୋଡୁଛନ୍ତି । ଏହାର ଅରଥ କ'ଣ କେହି ଜାଣିଛନ୍ତି । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ରାବଣ ହିଁ ସୀତାଜୀକୁ ଗୋରୀ କରିଥିଲା, ତାର ଅରଥ କିଛି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏଥିରୁ ବିଦେଶୀମାନେ କ'ଣ ବା ବୁଝିବେ, କିଛି ବି ନୁହେଁ । ଦିନକୁ ଦିନ ରାବଣକୁ ବଡ଼ କରି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କାରଣ ରାବଣ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମେ ତା ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । ରାବଣ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି ସବୁ ଯେଉଁ କର୍ମର ଭୋଗ, ରୋଗ, ବେମାରୀ ଆଦି ହେଉଛି, ଏହା ରାବଣ କାରଣରୁ ହିଁ ହେଉଛି । ରାବଣର ପରବେଶତା ହେବା କାରଣରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା ବି କର୍ମ କରୁଛି ତାହା ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି । ସୁଖ ଏବଂ ଦୁଃଖର ଖେଳ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏହି ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ଜଞ୍ଞାନ କାହାକୁ ବି ଜଣାନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଏହି ରାଜ୍ୟ କିପରି ମିଳିଲା? ଏ କଥା କାହାକୁ ହେଲେ ବି ଜଣାନାହିଁ । ତୁମେ ଛୋଟ-ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ବୁଝାଉଛୁ - ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାଜତ୍ଵ କରୁଥିଲେ । ସଂଗମଯୁଗରେ ଏମାନେ ରାଜଯୋଗ ଶିକ୍ଷା କରି ଏହି ପଦ ପାଇଛନ୍ତି । ବିରଳା ମନ୍ଦିରର ମାଲିକତାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଛୋଟ ଛୋଟ କନ୍ୟାମାନେ ଯାଇ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏହି ରାଜ୍ୟ କିପରି ପାଇଲେ? ଏବେ ତ କଳିଯୁଗ ଅଛି, ଏହାକୁ ସତ୍ୟଯୁଗ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ରାଜତ୍ଵ ତ ଏବେ କାହାର ନାହିଁ । ରାଜାମାନଙ୍କର ମୁକୁଟକୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ କାଢି ଦେଇଛନ୍ତି । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର କେବଳ ଠଟି । ଶୀତା ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଟେ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତିନିଟି ଧର୍ମର ବରତତ୍ଵମାନ ସ୍ଵାଧୀନ ହେଉଛି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନୁହେଁ । ଏମିତି ବି ନୁହେଁ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବା ରାମ ସୀତା କୌଣସି ଧର୍ମ ସ୍ଵାଧୀନ କରିଥିଲେ । ସେହି ଧର୍ମର ସ୍ଵାଧୀନ ଏବେ ହେଉଛି, ପୁଣି ଇସଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମ ଆସିବେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ହେଲା ବାଇବେଲ, ବାସ୍ । ପରେ ପୁଣି ତାଜୀଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଥାଏ । ଆଦି ସମାଜ ହିଁ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ଅଟେ, ଏବେ ପୁନର୍ବାର ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଵାଧୀନ ବାବା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଉପାସାର ରହସ୍ୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିଯାଇଛୁ । ତୁମକୁ ଖୁସି ମଧ୍ୟସ୍ତ ଲାଗୁଛି । ଯେବେକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶତ

ପ୍ରତିଶତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି ଯେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ନିଜର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ - ଏଥିରେ ଲଢେଇ ଆଦିର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି, ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଃସନ୍ଦେହ । ମନୁଷ୍ୟତ୍ଵର ମୃତ୍ୟୁ ଯେପରି ସୁନିଶ୍ଚିତ ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ତୁମେ ଜାଣିଛୁ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ନେଉଛୁ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ତେଣୁ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଆରୁଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ଵନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ବାବାଜୀଙ୍କର ଯେଉଁ ସବୁ ମହିମା ରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ମହିମା ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପବିତ୍ରତା ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସ୍ଵର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିପାରିବ ।

(୨) ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ନିଜର ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଦ୍ଵାରା ଏକମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ରୂପୀ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତିର ସାଗରରେ ସମାହିତ କରୁଥିବା ସମାନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବ ।

ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟିର ମହାବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ଦୁର୍ବଳତା ଏବଂ ଦୋଷତ୍ରୁଟି ଗୁଡ଼ିକର ମହାବିନାଶ କର । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ମାନସିକ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ନ ରହୁ - ଏହିଭଳି ନିଜକୁ ଉନ୍ମୁଳ କରିଦିଅ । ଯେପରି ଜନ୍ମର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରେ ପୂର୍ବଜନ୍ମର କଥା ସବୁ ଭୁଲି ହୋଇଯାଇଥାଏ, ସେହିଭଳି ପୁରୁଣା କଥାଗୁଡ଼ିକୁ, ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ ଭସ୍ମ କର, ତା'ର ଅସ୍ଥିକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତିର ସାଗରରେ ରୁଡ଼ାଇ ଦିଅ, ତେବେ କୁହାଯିବ ସମାନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ଯଦି ବିସ୍ତାରକୁ ସାର ସ୍ଵରୂପରେ ସମାହିତ କରିନେବାର ଜାଦୁ ଶିଖିଯିବ, ତେବେ ବାପ ସମାନ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵାରା:- ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ନିଜର ସ୍ଵଭାବକୁ ସରଳ କର ଏବଂ ସହନଶୀଳ ହୁଅ ।

ସହନଶୀଳ ଆତ୍ମମାନେ କେବଳ ବାହ୍ୟମୁଖତାର ଭାଇବ୍ରେଶନ ଅରଥାତ୍ ପ୍ରକମ୍ପନକୁ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମନ ଭିତରେ ଯେଉଁ ସବୁ ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ବିଚଳିତ ହେବେ ନାହିଁ, ନିଜର ସହନଶୀଳତାର ଗୁଣ ଦ୍ଵାରା ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ଏବଂ ଚେହେରାରେ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ତଥା ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ଦେଖାଯାଉଥିବେ । ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ବୁଦ୍ଧିରେ କେବେ ବି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଦେଖାଯାଉ ନ ଥିବ । ସେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣି ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ହୋଇ ରହିବେ ।